

бжрже са отгбгли; моя преводачъ, евреинъ, твждб честенъ, но не хрбаръ човбкъ, скри са въ шубржчките, като са надбваше по-вече на краката си, отколкото на каквото и да е животно? Най-сетнб тия които караха воловете, повжрнаха ги назадъ и така, сжщо са отдалечиха отъ бойното поле съ добаръ ббгъ, който представяше удивителенъ контрастъ съ тбхната бавна стжпка, която до тогава ма довеждаше въ такова отчаяние. И така, сичките мои спжтници ичезнаха, като по мжрданието на нбкой вжлшебенъ жезалъ, като ма оставиха самичакъ съ отворени уста отъ изумление. Гжрмела са продължаваше като отнапрешъ, но азъ скоро са уббдихъ, че тбхния прбдметъ не ббше нашия отрядъ, който, види са, не ббше обжрналъ отгорб си никакво внимание на стрблците. Азъ си припомнихъ, че на вжрха на гората има караулъ заптии, на които, види са, е билъ нападналъ отъ другата страна нбкой летящъ отрядъ сжрбе. гжрмелите на които ние чухме, ако крушумите и да хвжркаха така високо, щото не представляха никаква опасностъ. Мене ми са струваше, че е най-добрб да продължаваме пжтя си и да стигнеме до заптиите, но сичките мои спжтници, разбира са, намираха са вече у полите на гората и азъ самъ не можахъ да отида напредъ, защото заптиите мжжах да ма приематъ за врагъ и да ма убиятъ отдалечъ. За това отстжпванието ббше крайно необходимо. Единичкия остатокъ отъ нашия керванъ двата коня, които мирно насяха тревата по край пжтя, най-сетнб, забблбжиха всеобщото ббгство и така сжщо са спуснаха надолу низъ гората. По пжтя азъ спрбхъ едина отъ тбхъ и са качихъ отгорб му, макаръ, че слбдъ